

Det forudsættes endvidere, at den allerede eksisterende edb-registrering af CPR-numre, navne m.v. og opbevaring på mikrofilm videreføres, lige som det ikke nødvendigvis er den pågældende virksomhed eller person selv, der opbevarer oplysningerne.

Såfremt en virksomhed eller person har taget en kopi af de legitimationsdokumenter – f.eks. pas eller kørekort, som kunden har forevist, kan virksomheden eller personen opbevare disse kopier som dokumentation for kundens identitet. Dette gælder, uanset om virksomheden selv har taget kopien i medfør af forslagens §§ 12 og 14, eller om kopien er modtaget og derefter videregivet af en anden virksomhed efter proceduren i forslagets § 18.

Bestemmelsen indeholder en præcisering af databeskyttelsesdirektivets artikel 7 og persondatalovens § 6. Præciseringen sker indenfor direktivets rammer, idet der er en væsentlig samfundsmæssig interesse i at skabe mulighed for at opbevare kopi af legitimationsdokumenter, herunder billedlegitimation med henblik på at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme. Bestemmelsen i forslagets § 23 skal derfor forstås som en fravigelse af persondataloven, således at legitimationsdokumenter kan opbevares i medfør af denne lovs regler.

Tilføjjelsen i *stk. 2* om, at oplysningerne skal opbevares, så de kan fremfindes samlet, skal ske således, at det er muligt at kæde transaktionen sammen med identifikationen af kunden, og er begrundet i hensynet til en hurtig efterforskning. Det er således vigtigt, at virksomheder og personer omfattet af loven hurtigt kan besvare anmodninger om oplysninger om, hvorvidt de opretholder kundeforhold med navngivne personer. Med henblik på legitimation m.v. af sådanne kundeforhold og for at kunne meddele sådanne oplysninger hurtigst muligt i forbindelse med en efterforskning bør særligt større virksomheder, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-12, råde over effektive systemer hertil, som er afpasset deres forretningsomfang og art, jf. direktivets artikel 28 samt betragtning 30 i præambelen. Det er tilstrækkeligt, at der er systemer, som gør det muligt at finde oplysningerne frem samlet. Det er således ikke et krav, at oplysningerne fysisk opbevares samme sted.

Stk. 3 præciserer, at identitetsoplysningerne også skal opbevares i overensstemmelse med *stk. 1* og *2* efter virksomhedens ophør. Der henvises til bogføringslovens § 13. Såfremt der er tale om ophør af en virksomhed, gælder bogføringslovens regler. Såfremt der kun er tale om en delvis overdragelse af eksempelvis en kundeportefølje, vil det være den overtagende virk-

somhed eller person, der har opbevaringspligten. Grunden til denne afvigelse fra bogføringsloven er, at kundelegitimation først forældes efter 5 år efter kundeforholdets ophør. Overdragelse af en portefølje af udlån i et pengeinstitut, en bestandsoverdragelse i et forsikringselskab eller skift af administrator m.v. indebærer, at den overtagende virksomhed eller person bliver ansvarlig for opbevaringen af identitetsoplysningerne i overensstemmelse med *stk. 1* og *2*.

Til § 24

Bestemmelsen er ny og gennemfører direktivets artikel 31 (1) og (3) samt FATFs anbefaling nr. 22.

Det følger af bestemmelsens *stk. 1*, at virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7 og 10-12, skal sikre, at deres filialer og dattervirksomheder, der er etableret i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, foretager tilstrækkelig kundelegitimation samt opbevaring af identitetsoplysninger m.v., der svarer til de krav, der stilles i 3. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen vedrører særlig etablering af filialer og dattervirksomheder i lande, som ikke på tilstrækkelig vis har gennemført FATFs anbefalinger.

Ifølge bestemmelsens *stk. 2* skal den virksomhed, der har etableret en filial eller en dattervirksomhed i et land udenfor Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, underrette den myndighed, som påser virksomhedens overholdelse af loven, såfremt det pågældende land ikke tillader anvendelsen af foranstaltninger, der svarer til kravene i 3. hvidvaskdirektiv. Underretningen til den myndighed, der påser virksomhedens overholdelse af loven, videregives til Kommissionen i overensstemmelse med direktivets artikel 31 (2).

Virksomheden skal i disse situationer endvidere sikre sig, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering i filialen eller dattervirksomheden varetages på anden vis.

Bestemmelsens *stk. 3* gennemfører direktivets artikel 34 (2), hvorefter de i *stk. 1* nævnte virksomheder skal drage omsorg for, at deres filialer og dattervirksomheder, der er etableret i lande udenfor Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, har skriftlige interne regler vedrørende kundelegitimation og opbevaring af registreringer svarende til kravene i § 25, stk. 1, i det omfang landets lovgivning tillader dette. Skriftlighedskravet kan anses for opfyldt ved, at retningslinjerne lagres digitalt. Der henvises til bemærkningerne til § 25.